

ste". Da Politiet mener at have særlig Nytte af disse Hunde, har vi ikke villet modsætte os Bevillingen, skønt der maaske kunde siges adskilligt dertil.

Endvidere er der ved Samraad med Ministeren forhandlet om Dyrebeskyttelsen i Henhold til Loven om Værn for Dyr, idet det har vist sig, at det til Tider har været vanskeligt i tilstrækkelig Grad at faa denne Lov respekteret, men man formener nu, at det i Fremtiden vil ske.

Endelig er der forhandlet med Justitsministeriet om Opsigelsen af Fideikommiskapitalerne for Lensgodser i Henhold til Loven om Len og Stamhuse. Da det har vist sig, at der omkring i Landet har været nogen Misforstaaelse med Hensyn til dette Punkt, har vi anset det for nødvendigt at faa bibragt Folk den rette Forstaaelse deraf, og jeg antager, at den højtærede Minister vil have en enkelt Oplysning at give i saa Henseende.

Marott: Som den ærede Ordfører bemærkede, findes der i Betænkningen omtalt et Samraad angaaende Dyrebeskyttelsen i Henhold til Loven om Værn for Dyr. Dette Samraad har en særlig Forbindelse med en Opfordring, jeg under Finanslovens første Behandling rettede til den højtærede Justitsminister om at appellere til højere Instans en meget styg Dyremis-handlingssag fra Jylland. Den drejede sig om en Forvalter paa Hovedgaarden Oksholm, som er idømt en Bøde af 1 000 Kr. for en meget raa Mishandling af en Hoppe, som var løbet hjem fra Marken til sit Føl. Under Samraadet i Finansudvalget anmodede jeg den højtærede Minister om at lade Akterne i denne Sag tilstille Finansudvalget. I Stedet foreligger der under 12. Januar en Meddelelse fra Ministeriet om, at Sagen er appelleret til Vestre Landsret, og at dens Akter derfor bebor hos Statsadvokaten. Dette er det bedste, der kunde ske, Ønsket er opfyldt, og Sagen vil nu, som det ogsaa var nødvendigt, blive prøvet ved højere Instans. Jeg gaar ud fra, at det kun kan glæde os alle, at en Sag som denne underkastes en ny Belysning, i hvert Fald, at Vestre Landsret faar Lejlighed til at fælde en Dom i denne Dyremis-handlingssag.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at udtale Haabet om, at Justitsministeren vil gaa videre ad denne Vej i alle Sager, hvor det paa nogen Maade lader sig gøre. Under første Behandling fik Ministeren Opfordring i saa Henseende fra adskillige Medlemmer af Folketinget, og naar der nu

er sket Appel i den nævnte Sag, gaar jeg ud fra, at det er i Henhold til et Princip, som man saa vidt som muligt vil følge. Jeg vil dog i denne Forbindelse udtale, at en saadan Appel jo ikke udelukker Nødvendigheden af Ændringer i visse Bestemmelser i den bestaaende Dyreværnslov, saa at denne kan gøre bedre Fyldest end hidtil. Jeg mener, at herpaa bør vor Opmærksomhed, ogsaa den højtærede Ministers, fremdeles være rettet.

Justitsministeren (Zahle): De Oplysninger, som paa forskellige Punkter er begærede, hvilket fremgaar af Betænkningen, skal blive tilstillet Udvalget saa hurtigt som muligt.

Det Samraad, der har været holdt angaaende Dyrebeskyttelsen, drejede sig, som det af den ærede foregaaende Taler blev udviklet, bl. a. om en Sag, i hvilken der allerede er blevet truffet Bestemmelse om Appel. Jeg er villig til i den Art af Sager at appellere Underretsdømmene i det Omfang, i hvilket det overhovedet kan forsvares, nemlig naar der foreligger nogen rimelig Grund til at antage, at Overretten eller Højesteret vil komme til et strengere Resultat end de efter manges Mening for milde Afgørelser, der i Almindelighed fremgaar af Domstolenes Behandling af disse Sager.

Det er rigtigt, at der har været ført en Forhandling med mig i Finansudvalget angaaende Rygterne om, at to østjyske fideikommissariske Godser har opsagt de fideikommissariske Kapitaler, de har anbragt i Udlaan i Bøndergaarde. Jeg maa derom sige, at det har i ngen som helst Forbindelse med Gennemførelsen af Loven om Afløsning af Len- og Stamhuse, at saadanne Kapitaler undertiden opsiges, thi Forholdet er det, at Fideikommissbesidderne har Ret til at opsiges saadanne Kapitaler, naar blot Kapitalen igen anbringes paa en lige saa betryggende Maade. Kun med dette sidste har Lenskontrollen Opsigt, og udover det gaar Lenskontrollens Myndighed ikke. Imidlertid er det ikke almindeligt, at saadanne Panteobligationer opsiges til Udbetaling, og hvad de to østjyske Godser, som er blevet bragt paa Tale, angaar, henvendte jeg mig til dem begge gennem Lenskontrollen og anmodede dem om en Udtalelse om, hvorvidt det var rigtigt, at de havde opsagt saadanne Obligationer, og i hvilket Omfang og med hvilken Begrundelse de havde gjort det. Det ene — som er det største af alle jyske Fideikommissar,